

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

28 березня 2019 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 33/дп-19

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі колегії:

головуючого – Мішина М.І.,

членів Комісії: Козлова А.Г., Лукаша Т.В.,

розглянувши питання щодо недостовірності (у тому числі неповноти) тверджень, указаних суддею Вишгородського районного суду Київської області Рудюком Олексієм Дмитровичем у деклараціях доброчесності судді за 2016, 2017 роки,

встановила:

Відповідно до частини першої статті 62 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі – Закон) суддя зобов'язаний щорічно до 1 лютого подавати шляхом заповнення на офіційному веб-сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів України декларацію доброчесності судді за формою, що визначається Комісією.

Форму декларації доброчесності судді затверджено рішенням Комісії від 31 жовтня 2016 року № 137/зп-16.

Частиною шостою статті 62 Закону передбачено, що в разі одержання інформації, що може свідчити про недостовірність (в тому числі неповноту) тверджень судді у декларації доброчесності, Вища кваліфікаційна комісія суддів України проводить відповідну перевірку.

До Комісії 19 квітня та 30 липня 2018 року від Маселка Р.А. надійшли заяви щодо проведення перевірки декларацій доброчесності судді Вишгородського районного суду Київської області Рудюка О.Д. за 2016 та 2017 роки.

У заявах, зокрема, зазначено, що твердження судді в пункті 17 декларації доброчесності про те, що він не ухвалював рішень, передбачених статтею 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні», є недостовірним.

Підтверджуючи свої доводи, заявник посилається на прийняття суддею Рудюком О.Д. постанов від 17 січня 2014 року у справі № 363/60/14-п та № 363/58/14-п, згідно з якими притягнуто осіб до адміністративної відповідальності у виді позбавлення права керування всіма транспортними засобами. Надалі постановами Вишгородського районного суду від 28 лютого 2014 року осіб було звільнено від адміністративної відповідальності на підставі Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу

подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України» від 21 лютого 2014 року № 743-VII.

Обставини цих справ, на думку Маселка Р.А., підпадають під визначення, наведене в пункті 4 частини першої статті 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні», а тому дають підстави стверджувати, що відомості, зазначені суддею в пункті 17 декларації, не відповідають дійсності.

Заявник також зазначає, що в пункті 19 декларації доброчесності суддею підтверджено: «До мене не застосовуються заборони, передбачені Законом «Про очищення влади».

Указане дає підстави вважати, на думку Маселка Р.А., що суддею були повідомлені недостовірні відомості в пункті 19 декларації доброчесності за 2016 рік, обґрунтовуючи тим, що суддею винесено вказані вище постанови, якими осіб було притягнуто до адміністративно відповідальності, а потім звільнено від відповідальності на підставі Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність, деяких законів України» від 21 лютого 2014 року № 743-VII», тому суддя підпадає під дію закону «Про очищення влади».

Також Маселко Р.А. звертає увагу, що в пункті 12 декларації доброчесності суддею підтверджено наступне: «Мною сумлінно виконувалися професійні обов'язки».

Відповідно до частини третьої статті 3 Закону України «Про доступ до судових рішень» суд загальної юрисдикції вносить до реєстру всі судові рішення і окремі думки суддів, викладені у письмовій формі, не пізніше наступного дня після їх ухвалення або виготовлення повного тексту. Відповідно до пункту 14 Перехідних положень Закону України «Про забезпечення права на справедливий суд» Державна судова адміністрація України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом забезпечити внесення до Єдиного державного реєстру судових рішень тих судових рішень, які не були внесені до Єдиного державного реєстру судових рішень, починаючи з 01 січня 2010 року.

Державна судова адміністрація України надіслала на адреси апеляційних та місцевих судів листи від 25.05.15 № 15-9839/15, від 16.06.15 № 15-11277/15, від 10.11.15 № 17704/15, від 16.09.16 № 15-6668/16 з роз'ясненнями щодо обов'язкового надсилання електронних копій судових рішень до реєстру на виконання Перехідних положень.

Незважаючи на вимоги законодавства, нагадування Державної судової адміністрації України і те, що з моменту винесення вказаних вище постанов минуло понад 4 роки, вони до сих пір відсутні в Єдиному державному реєстрі судових рішень. Окрім того, цей факт допоміг судді уникнути люстрації, що свідчить про неналежне виконання професійних обов'язків судді.

Указане, на думку Маселка Р.А., дає підстави стверджувати, що суддею Рудюком О.Д. були повідомлені недостовірні відомості в пункті 12 декларації доброчесності за 2016, 2017 роки.

Членом Комісії Козловим А.Г. проведено перевірку викладених у зверненнях Маселка Р.А. обставин, проаналізовано декларації доброчесності судді за 2016, 2017 роки, копії судових рішень у справах про адміністративні

правопорушення, надісланих на запит Комісії, ухвалу Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя від 04 квітня 2017 року № 718/2дп/15-17, письмові пояснення судді.

За підсумками розгляду матеріалів перевірки декларацій доброчесності судді Рудюка О.Д. Комісією встановлено таке.

Відповідно до Правил заповнення та подання форми декларації доброчесності судді, затверджених рішенням Комісії 31 жовтня 2016 року № 137/зп-16, у декларації доброчесності заповнюються відомості, актуальні станом на 31 грудня звітного року. У разі заповнення декларації вперше у ній зазначаються твердження щодо обставин, які мали місце упродовж усього життя особи, яка її заповнює.

У встановленому законом порядку суддя Вишгородського районного суду Київської області Рудюк О.Д. 16 січня 2017 року вперше подав декларацію доброчесності судді за 2016 рік та 15 січня 2018 року декларацію доброчесності судді за 2017 рік. У пункті 17 декларацій суддя підтвердив, що не ухвалював одноособово або у складі колегії рішень, передбачених статтею 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні».

З огляду на положення пункту 4 частини першої статті 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні» до таких рішень, зокрема, належать рішення про накладення адміністративних стягнень на осіб, які були учасниками масових акцій протесту в період з 21 листопада 2013 року до дня набрання чинності цим законом, у вигляді позбавлення права керування транспортними засобами на підставі статті 122-2 Кодексу України про адміністративні правопорушення за невиконання водіями вимог працівника міліції про зупинку транспортного засобу та про залишення зазначених рішень без змін судом апеляційної інстанції в період з 21 листопада 2013 року до дня набрання чинності цим законом (тобто до 11 квітня 2014 року).

Суддею Вишгородського районного суду Київської області Рудюком О.Д. було ухвалено постанови від 17 січня 2014 року у справі № 363/58/14-п та № 363/60/14-п щодо осіб, яких було визнано винними у скоєнні адміністративного правопорушення, передбаченого статтею 122-2 КУпАП, та накладено стягнення у виді позбавлення права керування транспортними засобами на певний строк.

Постановою від 28 лютого 2014 року (справа № 363/58/14-п) звільнено Особу_1 від адміністративної відповідальності за статтею 122-2 КУпАП відповідно до статті 4 Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність деяких законів України».

Постановою апеляційного суду Київської області від 13 лютого 2014 року частково задоволено апеляційну скаргу Особи_1, постанову Вишгородського районного суду Київської області від 17 січня у справі 363/60/14-п змінено в частині пом'якшення накладеного на нього стягнення у вигляді позбавлення права керування транспортними засобами на строк 3 місяці.

Зазначені вище постанови Вишгородського районного суду Київської області у справах № 363/58/14-п та № 363/60/14-п відсутні в Єдиному державному реєстрі судових рішень.

Дії судді під час ухвалення зазначених рішень про притягнення осіб до адміністративної відповідальності були предметом перевірки Вищої ради правосуддя, яка ухвалою від 04 квітня 2017 року № 718/2дп/15-17 встановила факт очевидного порушення суддею Рудюком О.Д. норм процесуального права, у діях судді, можливо, вбачаються ознаки дисциплінарного проступку, однак ці порушення не є такими, що безперечно свідчать про вчинення істотного дисциплінарного проступку, оскільки фактів, які б указували на грубу недбалість чи навмисне порушення закону суддею під час розгляду судових справ та прийняття рішень, не встановлено. Водночас у зв'язку з тим, що строк притягнення судді до дисциплінарної відповідальності сплинув, у притягненні до дисциплінарної відповідальності судді Рудюка О.Д. відмовлено.

Стосовно зазначених обставин суддею надано письмові пояснення, в яких він вказує, що дійсно ухвалював судові рішення у справах про адміністративні правопорушення № 363/58/14-п, № 363/60/14-п. Проте наміру приховати вказані справи він не мав. Станом на момент подання декларації доброчесності судді вперше результати перевірки Вищою радою правосуддя заяви голови ГС «Українська Спілка Автомайдан» Михайловського А.В. були відсутні, а рішення Вищої ради правосуддя щодо перевірки вказаних заяв ухвалено тільки у 2017 році. Під час розгляду цих адміністративних справ жодна особа, яка притягалася до адміністративної відповідальності, не вказувала на те, що вона є учасником масових акцій протесту, матеріали справ про адміністративні правопорушення також не містили таких відомостей. На момент подання декларацій доброчесності суддя вважав, що інформацію про розгляд цих справ необхідно зазначити лише у разі ухвалення відповідного рішення Вищою радою правосуддя.

На твердження Маселка Р.А. стосовно повідомлення суддею недостовірних відомостей в пунктах 12 та 19 декларацій доброчесності за 2016-2017 роки Рудюк О.Д. пояснень не надав.

Оцінивши в сукупності викладені обставини, Комісія вважає, що суддя ще у 2014 році був обізнаний з ухваленням ним одноособово рішень, передбачених статтею 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні», що підтверджується прийняттям ним постанов про звільнення осіб від адміністративної відповідальності за статтею 122-2 КУпАП відповідно до статті 4 Закону України «Про недопущення переслідування та покарання осіб з приводу подій, які мали місце під час проведення мирних зібрань, та визнання такими, що втратили чинність деяких законів України».

Згідно з положеннями частини сьомої статті 62 Закону зазначення в декларації доброчесності завідомо недостовірних (у тому числі неповних) тверджень мають наслідком дисциплінарну відповідальність, установлену цим Законом.

Таким чином, викладене може свідчити про вчинення суддею дій, передбачених пунктом 19 частини першої статті 106 Закону, а саме – декларування завідомо недостовірних (у тому числі неповних) тверджень у декларації доброчесності судді.

Ураховуючи наведене, Комісія дійшла висновку про направлення до Вищої ради правосуддя інформації щодо викладених обставин для вирішення питання

про відкриття дисциплінарної справи чи відмову в її відкритті стосовно судді Вишгородського районного суду Київської області Рудюка Олексія Дмитровича.

Керуючись статтями 62, 93, 101 Закону, розділом VI Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Комісія

вирішила:

визнати підтвердженою інформацію про недостовірність (у тому числі неповноту) тверджень, указаних суддею Вишгородського районного суду Київської області Рудюком Олексієм Дмитровичем у деклараціях доброчесності судді за 2016, 2017 роки.

Звернутися до Вищої ради правосуддя для вирішення питання про відкриття дисциплінарної справи чи відмови в її відкритті стосовно судді Вишгородського районного суду Київської області Рудюка Олексія Дмитровича.

Головуючий

М.І. Мішин

Члени Комісії:

А.Г. Козлов

Т.В. Лукаш